



FOR WOMEN'S HUMAN RIGHTS
ASIA PACIFIC

یک سال واکنش فمینیستی به بحران در افغانستان

آگوست ۲۰۲۲

تصاویر توسط یلدا یعقوبی

یک سال واکنش فمینیستی به بحران در افغانستان

آگوست ۲۰۲۲

سند توسط

صندوق اقدام فوری، آسیا و اقیانوسیه © ۲۰۲۲

مدیران

ویرسیلا بوادرومو و

وینیتا سحاسرانامان

نوشته شده توسط

دیپتی منون

ترجمه شده به دری توسط

پشتون رحمانی

کمک کننده گان

نولین پاول، آنا آریفین، تارا

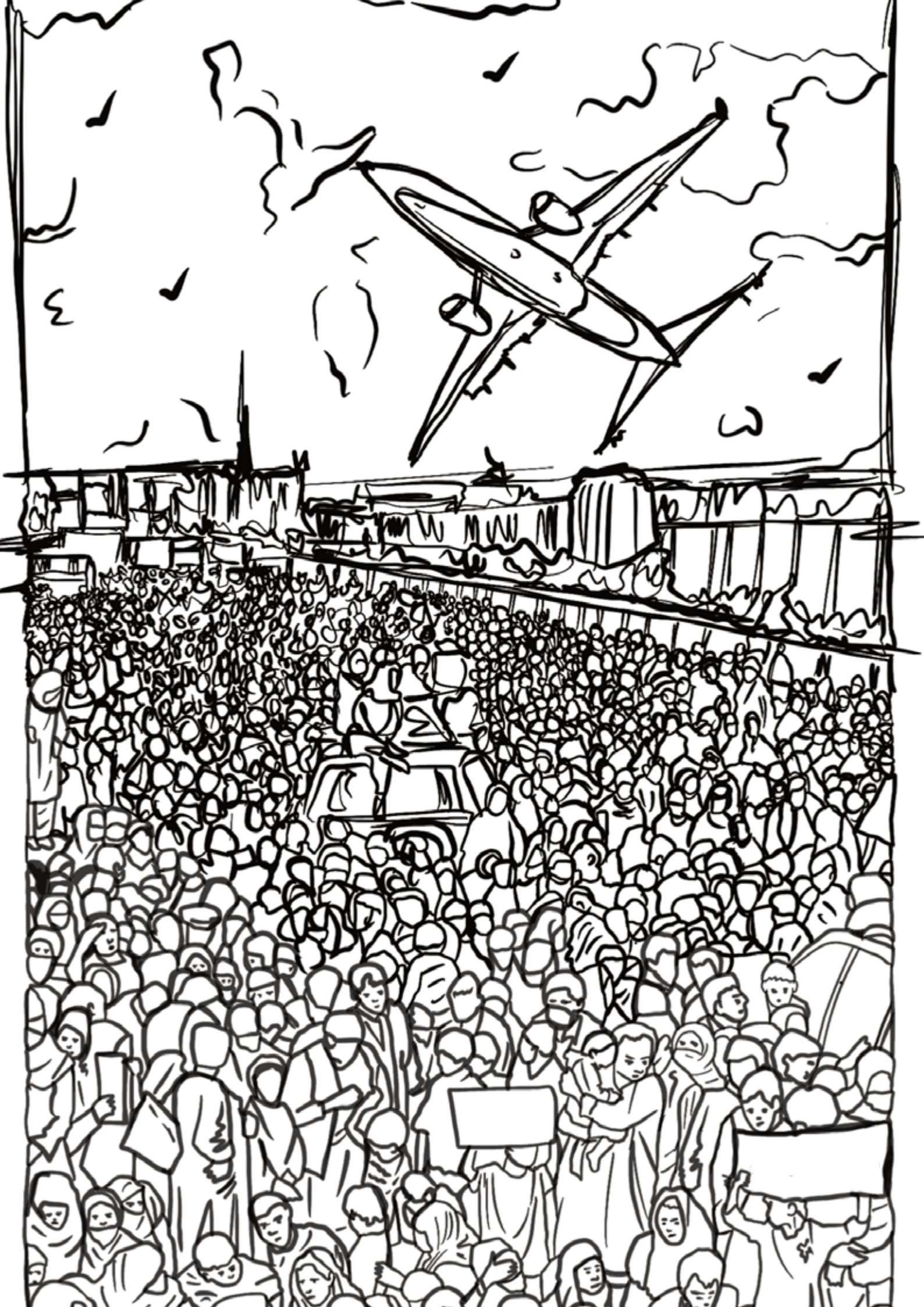
طراحی شده توسط

تویشا مهتا

تصاویر توسط

©یلدا یعقوبی





درست حدود یک سال پیش در آگست ۲۰۲۱ بود که ما واقعا به دلیل موجودیت خود در سازمان UAF A&P پی بردیم. هنگامی که حکومت طالبان قدرت را در افغانستان به دست گرفت و مردم و سیستم مالی این کشور را دچار نابسامانی کرد؛ ما درست در متن بحرانی که به خاطر رویارویی با آن تشکیل یافته بودیم قرار گرفتیم. هنگامی که سازمان های مساعدت بین المللی و سایر سازمان های غیرانتفاعی در سراسر افغانستان ارزیابی های امنیتی با دفاتر و کارمندان را آغاز کردند، ما قبلا پول و منابع مورد نیاز را برای تخلیه زنان و مدافعان غیربایزری (دوجنسه) که با تهدیدات فوری/ جدی مواجه بودند جمع آوری کرده بودیم. ما یکی از اولین صندوق هایی بودیم که نه تنها در کابل بلکه در سایر ولایات افغانستان با موفقیت، پول را مستقیماً به دست فعالان و مدافعان رساندیم و همچنان در طول ماه های بعد، با حمایت بی دریغ شبکه ای متشکل از مشاوران، نهادهای همکار، مشاوره و حمایت هیئت مدیره UAF A&P و اکوسیستم وسیع کمک مالی، به توسعه دستاوردهای خود ادامه دادیم.

اکنون، با گذشت یک سال از ارائه کمک های مالی بلاعوض در افغانستان، به این نتیجه رسیدیم که زمان آن فرارسیده است تا در شیوه پاسخ بحران خود تجدید نظر کنیم، به عقب برگردیم و در جایی که بتوانیم به عنوان یک صندوق پاسخ سریع، مؤثریت بیشتری داشته باشیم دوباره استراتژی بسازیم.

در طول ۱۱ ماه، از سپتامبر ۲۰۲۱ تا پایان جولای ۲۰۲۲، ما بیش از ۲ میلیون دالر امریکایی را تنها برای پاسخ بحران افغانستان جمع آوری کردیم و حدود ۲,۴ میلیون دالر امریکایی را در قالب ۵۲۳ کمک مالی بلاعوض پرداخت کردیم. این کمک ها باعث شد تا زندگی و امنیت جانی بیش از دو هزار زن افغان و مدافعین غیربایزری و خانواده ها و اجتماعات آنها در این دوره تضمین شده و مورد حمایت قرار گیرند.

در امتداد این مسیر، ما درس هایی آموختیم و آنها را مستندسازی کردیم. ما امیدوار هستیم که یک پاسخ جمعی فمینیستی، که شیرازه پاسخ بحران رهبری شده توسط ما است، ضمانتی خواهد بود که صدای زنان، دختران و جوامع غیربایزری توسط رژیم طالبان خفه نشود.

ما چه کردیم

حفظ جان را به مثابه مقاومت سیاسی به رسمیت شناختیم

ما ترسیم حقوق بشر و بحران های بشری را به هم ریختیم و در آن باینری ها (فقط دو جنسیت به رسمیت شناخته شده زن و مرد براساس مدل باینری انگاری جنسیتی)* را که اکثرا در دنیای بهره‌مندی از حمایت‌های مالی فقط آنها وجود دارند، تیره ساختیم. ما دریافتیم که تعریف ما از مدافعان حقوق بشر، قبل از بحران بسیار محدود بود، طوری که در آن جوامع زنان و مدافعان غیرباینری که تحت تهدید مستقیم طالبان قرار داشتند نادیده گرفته شده بودند. بنابراین ما تعریف خود را گسترش دادیم تا مدافعانی که در زمینه‌هایی غیر از فعالیت حقوق مدنی و سیاسی کار می‌کنند را نیز در بر گیرد تا از حقوق و ارزش‌های انسانی پشتیبانی کرده باشیم. در نتیجه، معلمان و خبرنگاران، فعالان حقوق دگرباشان (دوجنس) و معلولان و رهبران محلی‌ای که با ما تماس گرفتند، مورد حمایت قرار گرفتند و از کمک‌های مالی جهت تأمین امنیت و رفاه زندگی‌شان مستفید شدند. در کار مقاومت سیاسی در برابر ظلم و ستم حفظ جان مدافعان یک اولویت اساسی است.

درسی که ما آموختیم و امیدوار هستیم تمویل کنندگانی که برای حمایت از مساعدت‌های بشردوستانه و انکشاف به افغانستان برمی‌گردند نیز به آن توجه کنند؛ این است که: گوش دادن به اقشار مختلف جامعه تحت بحران و تمرکز بر نیازهای آنها به ما کمک کرد تا در مورد اینکه بودجه را چگونه و در کجا با فوریت و احتیاط سوق دهیم، تصمیم بگیریم. ما به دادخواهی برای شامل شدن زنان و جوامع غیرباینری در همه کارها و تصمیم‌گیری‌هایی که بر زندگی و معیشت آنها تأثیر می‌گذارد، ادامه خواهیم داد.

ماهیت متغیر بحران و نقش ما

در طول سال ۲۰۲۱، ارقام کمک های بلاعوض ما در افغانستان نشان داد که بخش عمده ای از کمک های مالی برای جابجایی، تهیه پاسپورت، رسیدن به کشورهای امن جهت انتظار پناهندگی و مصارف برای انتقال خانواده ها به جاهای مصئون استفاده شده است. در ماه های آغازین نابسامانی ها، تنها ۷ درصد درخواست ها برای تأمین مصارف زندگی بود. تا اوایل سال ۲۰۲۲، این جریان به طور چشمگیری تغییر کرد و تا اپریل ۲۰۲۲ سطح درخواست ها برای کمک مالی جهت فراهم کردن مصارف زندگی به پنجاه درصد ۵۰٪ رسید و تعداد متوسط کمک های بلاعوض که ماه به ماه از طرف ما پردازش می شد در حد رسیدگی به ۵۰ درخواست بود. با اینکه تاییدیه ۸۲ کمک مالی بلاعوض فقط در فبروری ۲۰۲۲ ثبت شده بود.

این پاسخ یک ساله بی وقفه، با همکاری شبکه های همبستگی و مراقبت متشکل از مشاوران افغان ما، نهادهای آنها در محل و شرکای تمویل کننده ما امکان پذیر شد. آنها تلاش های مخاطره آمیزی را در راستای هماهنگی انجام دادند تا مطمئن شوند که منابع مالی به طور مصئون و به موقع به مدافعان مستحق می رسد. حتی با وجود اینکه به تیم کوچک ما فشار کاری زیادی وارد می شد، ما پیوسته فرآیندهایی را که برای مدافعان و جوامع مورد هدف ما وقت گیر یا استرس زا بود، بازنگری و اصلاح می کردیم.

ما متوجه شدیم که در حال مبارزه با مشکلات غیرقابل تصویری هستیم، زیرا درخواست های کمک برای جابجایی به مکان های مصئون به (۷۷٪) و درخواست کمک برای تأمین مصارف زندگی به (۲۲٪) رسیده و همچنان در حال افزایش بود. فقط ۱٪ از کل منابعی که به عنوان کمک بلاعوض صرف کردیم برای مراقبت صحتی یا تداوی، مراقبت شخصی و یا ایجاد یک پلان استقامتی استفاده شده بود.



دادخواهی از طریق ائتلاف‌ها و گروه‌های فمینیستی

با وجود اینکه ماموریت ما و تیم کوچک ما فقط در حد اعطای کمک‌های بلاعوض خلاصه می‌شد، ما از ماموریت تعیین شده خود پا فراتر گذاشتیم و با گروه‌ها و ائتلاف‌های فمینیستی همچون «دادخواهی فمینیستی برای افغانستان FAA» و دیگر شرکای تمویل کننده کار کردیم تا به مدافعان کمک کنیم که با هم جلسات مصئون دایر کنند، دیده شوند، صدای‌شان شنیده شود و از همبستگی و حمایت بین المللی برخوردار شوند. اکوسیستم فمینیستی بزرگ‌تری که به وجود آمد بسیار خودگردان بود، آنها منابع را برای حمایت از کسانی که در افغانستان گیر کرده بودند بسیج می‌کردند، اما در عین حال برنامه‌های تخلیه شبانه، ویزا و دادخواهی برای پناهندگی را نیز تنظیم می‌کردند. با این حال، تا اوایل سال ۲۰۲۲، ما مشاهده کردیم که درخواست‌های کمک روز به روز افزایش می‌یابد و با منابع موجود برای حمایت از افغانستان در تناسب نمی‌باشد.



آنچه اکنون می‌دانیم

زمان واگذاری مسئولیت فرارسیده است

ما به حمایت از نیازمندی‌های امنیتی و رفاهی زنان افغانستان و مدافعان غیربایزری حقوق بشر متعهد بوده و به درخواست‌های کمک مالی جهت ادامه فعالیت‌ها و مقاومت حرکت‌ها رسیدگی خواهیم کرد؛ ضمن اینکه در حال کناره‌گیری از حالت پاسخ بحران در افغانستان هستیم.

با یک سال تلاش برای پاسخ بحران، شرایط در افغانستان تغییر کرده است. ما آگاه هستیم که به عنوان یک نهاد فراهم کننده کمک‌های بلاعوض فوری، نقش خود را به مثابه اولین پاسخ‌دهنده بحران به خوبی ایفاء کردیم. حالا وقت آن است که مسئولیت را به نهادهای انکشاف بین المللی و آژانس‌های کمک کننده بسپاریم و از حالت پاسخ بحران در افغانستان بیرون بیاوریم. ما به کار با مدافعان حقوق بشر و جوامع در محل ادامه خواهیم داد تا نیازمندی‌هایی را که در روند تغییر به وجود می‌آید بررسی کنیم، راهکارهای مناسب طرح کنیم و دریابیم که در شرایط و فضای تغییر یافته چه نقشی می‌توانیم داشته باشیم.

"ما به کار با مدافعان حقوق بشر و جوامع در محل ادامه خواهیم داد تا نیازمندی‌هایی را که در روند تغییر به وجود می‌آید بررسی کنیم."

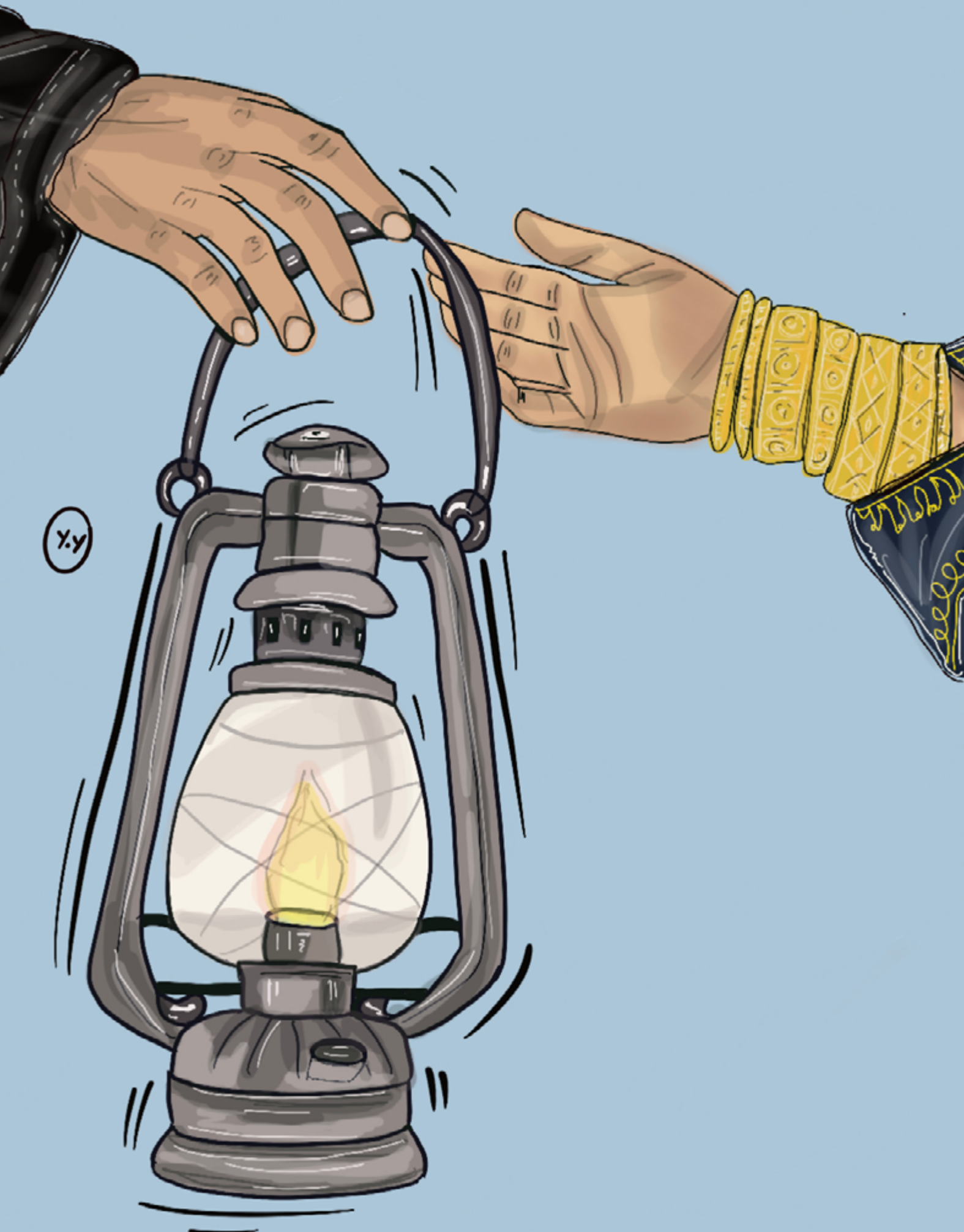
کار توأم با احساس ناراحتی

ما این تصمیم را به آسانی نگرفتیم. UAF A&P تعداد رو به افزایشی از زنان و مدافعان غیربایزری را که در افغانستان در معرض خطر هستند و نیاز به حمایت دارند شناسایی می‌کند، رد درخواست‌ها فشار عاطفی و روانی سنگینی را بر اعضای تیم ما که به واقعیت‌های زندگی متقاضیان واقف هستند، وارد می‌کند. با این حال، ما همچنان تلاش داریم تا اختیارات خود و منابع موجود را با سطح نیازمندی‌ها و تقاضاهایی که به ما موصلت نموده، مطابقت دهیم.

در طول یک سال اخیر ضرورت‌های شدید/اعظمی افغانستان در اولویت قرارداشته و مورد تمرکز بود، اما ما به عنوان یک پشتوانه (صندوق) منطقه‌ای باید اطمینان حاصل کنیم که منابعی برای حمایت مدافعان از تمام مناطق آسیا و اقیانوسیه داریم. ما هرگاه که دچار احساس نگرانی، ناراحتی و درماندگی شدیم به ارزش‌های فمینیستی و ارتباطات شفاف برای ارائه یک تصویر حقیقی از توانایی‌ها و محدودیت‌های خود تکیه کرده‌ایم.

نیاز به حمایت از امرار معاش و ایجاد مهارت‌های جدید

برای ما جای خوشی است که زنان افغان و مدافعان غیربایزری نیز این را درک می‌کنند که دریافت کمک‌های مالی برای تأمین مصارف زندگی یک راه حل دائمی و درازمدت نمی‌باشد. هنگامی که ما در یک نشست مجازی در حال بحث روی یافتن راه‌هایی برای ادامه حمایت از فعالان و مدافعانی که بیکار شده اند و به فرصت‌های آموزشی یا اقتصادی دسترسی ندارند بودیم؛ یکی از اشخاصی که از کمک‌های ما مستفید شده بود خاطرنشان کرد که «ما ضرورت نداریم که به ما ماهی داده شود؛ بلکه نیاز داریم تا ماهی گرفتن را یاد بگیریم.» آنها بیان کردند که اکنون به حمایت بین المللی برای تقویت مهارت‌های موجود و یافتن راه‌های جدید جهت امرارمعاش نیاز دارند.



آنچه ما به انجام آن متعهد هستیم

- ◀ از تاریخ ۱ سپتامبر ۲۰۲۲، ظرفیت و توانایی تیم خود را در رسیدگی به درخواست‌ها و اولویت‌بندی درخواست‌هایی که با دستورالعمل کاری ما به‌عنوان صندوق فمینیستی پاسخ سریع مطابقت دارند، در اولویت قرار خواهیم داد.
- ◀ ما به دادخواهی برای زنان افغان و مدافعان حقوق بشر غیربایزری و دریافت منابع برای آنان از طریق مشارکت با دیگر صندوق‌های فمینیستی و صندوق‌های زنان در اکوسیستم جهانی خود ادامه خواهیم داد.
- ◀ ما به طرح و تسهیل گردهمایی‌ها جهت فراهم کردن فضاهای امن برای زنان افغان و مدافعان غیربایزری ادامه خواهیم داد تا آنها بتوانند در مورد مصئونیت و مراقبت فردی و جمعی خود و مسیر مقاومت‌شان تأمل، آرمان‌سازی و تبادل اندیشه کنند.
- ◀ ما به بلندکردن و انعکاس صدای زنان افغان و مدافعان غیربایزری برای دیده شدن و شنیده شدن ادامه خواهیم داد، داستان‌های مقاومت و شجاعت آنها را روایت خواهیم کرد و برای حمایت از ادامه دادخواهی فمینیستی و ایجاد جنبش‌ها پلاتفورم‌های جهانی بیشتری را برای آنها پیدا می‌کنیم.



